

gennemsnit er kommuneskatteprocenten således steget med 3,1 pct. point i perioden.

Afgifterne steg med 1,9 pct. point. Endelig faldt selskabsskatter og ejendomsskatter med hhv. 0,3 og 0,2 pct. point.

I vedlagte notat gives en oversigt over samtlige vedtagne lovforslag på Skatteministeriets område i Poul Nyrup Rasmussens regeringstid i perioden fra folketingsåret 1992/1993 til folketingsåret 2001/2002. Oversigten viser for hvert folketingsår samtlige vedtagne lovforslag med provenuvirkning for indkomståret og for de nyere folketingsår tillige for finansåret. (Ikke optrykt her).

For hvert enkelt folketingsår er endvidere en oversigt over antal vedtagne lovforslag fordelt på forslag, der giver hhv. provenutab, merprovenu eller har ingen eller begrænset provenuemæssige virkninger. Desuden angives eventuelle engangsprovenuier. Engangsprovenuierne er søgt medregnet i form af deres skønnede varige rentevirkning på statens finanser.

I Skatteministeriets lovforslag er som udgangspunkt alene angivet de provenuemæssige virkninger for de første år loven har virkning. Der foreligger således ikke systematiske provenuskøn og -oversigter for længere perioder.

For hvert år er den samlede skattelettelse eller -stramning angivet i forhold til årets BNP og regnet op til 2004 ved brug af seneste skøn for BNP i 2004 på 1.454,2 mia. kr. Denne metode er dog forbundet med betydelig usikkerhed, hvorfor resultaterne bør anvendes med forsigtighed. Det giver ikke mening at addere totalerne for de enkelte år.

Det bemærkes endvidere, at enkelte af de vedtagne lovforslag ikke er skatte- eller afgiftslove, men andre love indenfor Skatteministeriets område. Det gælder f.eks. ændringer mht. børnefamilieydelsen.

Der kan i øvrigt henvises til Skatteministeriets hjemmeside for provenuoversigterne for de enkelte folketingsår.

nogen fornemmelse af udfaldet af dommen fra EF-domstolen i sagen C-315/02 (Anneliese Lenz), der blev afsagt den 15. juli 2004, selv om den danske stat var indtrådt i sagen, og at Skatteministeriet ikke havde udarbejdet et beredskab til at imødekomme situationen, hvor dommen blev, som den gjorde?»

Begrundelse

Skatteministeren oplyser i sit svar på spørgsmål nr. S 5103: »Domstolens besvarelse af det andet spørgsmål medfører, at de særlige regler om beskatning af gevinster på aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a ikke kan opretholdes. Dette har særlig betydning for de akkumulerende investeringsforeninger. Uden lovændringer vil det betyde, at der ikke længere kan opkræves procenttillæg, og at gevinst ved salg efter 3 års ejertid beskattes som aktieindkomst.«

Dette må forstås således, at en skatteyder allerede nu kan vinde ret på domstolens afgørelse og skatteministerens udtalelse, indtil der indføres ny lovgivning. Det vil sige, at der er et hul i lovgivningen, indtil der vedtages nye regler.

Det er derfor svært for spørgeren at forstå, hvorfor der ikke allerede er forberedt forslag til ny lovgivning. Skatteministeren oplyser, at da dommen først er afsagt den 15. juli 2004, kunne den ikke forudses ved vedtagelse af lovforslag L 119 om EU-tilpasninger, der blev vedtaget den 30. marts 2004. Men Danmark var jo indtrådt i sagen til støtte for den Østrigske regering. Gennem sin deltagelse af sagen måtte Skatteministeriet kunne fornemme, at her var et problem, som der måtte udarbejdes et beredskab overfor – medmindre skatteministeren mener, at EF-domstolens afgørelser er ganske uforudsigelige eller endog tilfældige.

Medmindre skatteministeren vil fremkomme med et lovforslag, der har tilbagevirkende kraft, er der altså et hul i lovgivningen, der burde være lukket tidligere ved rettidig omhu.

Svar (13/9 04)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

I sagen C-315/02 blev EF-domstolen spurgt, om det er i strid med EU-retten, at personer, bosat i Østrig, skal betale almindelig indkomstskat af udbytte af aktier i udenlandske selskaber, mens de kan vælge beskatning af udbytte af østrigske

Spm. nr. S 5334

Til skatteministeren (6/9 04) af:

Morten Homann (SF):

»Skal ministerens svar på spørgsmål nr. S 5105 forstås således, at Skatteministeriet ved vedtagelsen af L 119 den 30. marts 2004 ikke havde